

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Дніпро

28.11.2024

Прокурор Лівобережної окружної прокуратури Донецької області Пієнко Сергій Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42023050000000052, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 07.02.2023, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Хібуху Олександра Васильовича, 07.05.1985 року народження, уродженця м. Маріуполь, Донецької області, раніше не судимого, паспорт громадянина України [REDACTED], виданий Жовтневим РВ Маріупольського МУ УМВС України в Донецькій області [REDACTED], РНОКПП [REDACTED], проживає за адресою: м. Маріуполь, [REDACTED]
[REDACTED]

про підозру у державній зраді, тобто у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога у період збройного конфлікту вчиненого в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Установлено, що Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1, 2 та 5 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, Україна є республікою. Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Згідно зі статтею 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації (далі – РФ) Путін В.В., а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації

Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі по тексту - ЗС РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, строк дії якого неодноразово продовжувався та який продовжує діяти на даний час.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Так, згідно наказу від 21.01.2016 № 21 старшого прапорщика служби цивільного захисту Хібуху Олександра Васильовича, командира відділення 22 державної пожежно-рятувальної частини 3 державного пожежно-рятувального загону головного управління ДСНС України в Донецькій області призначено командиром відділення 25 державної пожежно-рятувальної частини 3 державного пожежно-рятувального загону Головного управління ДСНС України у Донецькій області.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Державна служба України з надзвичайних ситуацій (ДСНС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і

координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності.

ДСНС у своїй діяльності керується Конституцією та законами України.

Так, Хібуха О.В. вступаючи на службу цивільного захисту урочисто присягнув завжди залишатися відданим українському народу, неухильно дотримуватись Конституції та законів України, бути чесним, сумлінним і дисциплінованим.

Представниками т.зв. ДНР та РФ на базі приміщень 3 державного пожежно-рятувального загону головного управління ДСНС України в Донецькій області створено самопроголошений, незаконний та підконтрольний окупаційній адміністрації РФ та МЧС ДНР воєнізований орган «25 пожежно-рятувальну частину м. Маріуполя Міністерства з справ цивільної оборони, надзвичайних ситуацій та ліквідації стихійних лих Донецької Народної республіки» - «25 пожарно-спасательную часть г. Мариуполя Министерства по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной республики» в подальшому вказаний орган реорганізовано в «Державне бюджетний заклад «Пожежно-рятувальний загін м. Маріуполь» «Міністерства з справ цивільної оборони, надзвичайних ситуацій та ліквідації стихійних лих Донецької Народної республіки» - «Государственное бюджетное учреждение «Пожарно-спасательный отряд г. Мариуполь» «Міністерства по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной Республики».

Так зване «Міністерство по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной Республики» скорочено «МЧС ДНР» було створено на тимчасово окупованій території Донецької області відповідно до так званого «Постановления Совета Министров ДНР от 26.09.2014г. № 35-1 «О создании Министерства по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий», який є нікчемним відповідно до законодавства України та відповідно до так званого «Указа главы ДНР № 121 от 03.04.2022 «О государственном комитете обороны ДНР», який є нікчемним відповідно до законодавства України, «МЧС ДНР» включено до складу так званого «Государственном комитете обороны ДНР».

Так, в невстановлений досудовим розслідування час, але не пізніше 20.05.2022, перебуваючи за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, Центральний район, вул. Митрополитська, 175, Хібуха Олександр Васильович, 07.05.1985 року народження, перебуваючи на посаді командиром відділення 25 державної пожежно-рятувальної частини 3 державного пожежно-рятувального загону Головного управління ДСНС України у Донецькій області, будучи попередженим про кримінальну

відповідальність за діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту або воєнного стану, шпигунство, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто за вчинення державної зради, діючи умисно на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, достовірно усвідомлюючи, що військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народно господарче та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, з метою окупації України, добровільно перейшов на бік ворога в умовах воєнного стану та зайняв посаду командира відділення загону зайняття посади командира відділення в «25 пожежно-рятувальну частину м. Маріуполя Міністерства з справ цивільної оборони, надзвичайних ситуацій та ліквідації стихійних лих Донецької Народної республіки» - «25 пожарно-спасательную часть г. Мариуполя Министерства по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной Республики» в подальшому вказаний орган реорганізовано в «Державне бюджетний заклад «Пожежно-рятувальний загін м. Маріуполь» «Міністерства з справ цивільної оборони, надзвичайних ситуацій та ліквідації стихійних лих Донецької Народної республіки» - «Государственное бюджетное учреждение «Пожарно-спасательный отряд г. Мариуполь» «Міністерства по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной Республики», у зв'язку із чим прийняв так звану присягу на вірність квазідержавному утворенню так званої «днр» та почав безпосередньо виконувати покладені на нього окупаційною владою обов'язки, які виконує по теперішні час.

Тобто, своїми умисними діями Хібуха О.В., порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України, та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, не дотримуючись присяги вірно служити Українському народу, забезпечив становлення і зміцнення окупаційної влади рф, шляхом безпосередньої участі в утворенні та функціонуванні псевдодержавного органу рф на окупованій території України, з метою недопущення здійснення контролю українською владою на території м. Маріуполь Донецької області, надавши тим самим допомогу рф в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду

суверенітетові та територіальній цілісності, обороноздатності та державній безпеці України.

Таким чином, Хібуха О.В. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України: перехід на бік ворога у період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану.

Прокурор Лівобережної
окружної прокуратури

Сергій ПІЄНКО

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

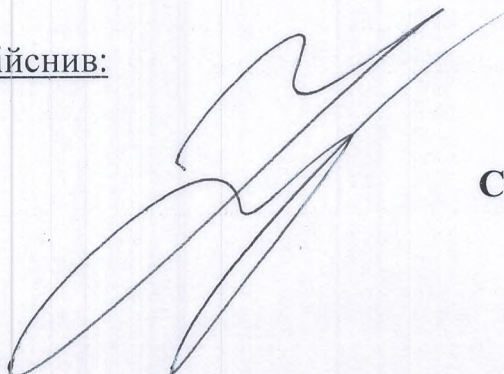
« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року.

Захисник

« ____ » _____ 2024 року.

Повідомлення про підозру здійснив:

**Прокурор Лівобережної
окружної прокуратури
Донецької області**

Сергій ПІЄНКО